

บันทึก

เรื่อง การขอตัวข้าราชการไปช่วยราชการ กรป.กลาง (ปัญหาข้อกฎหมาย
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ และ
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕)

กรมสรรพากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๘๐๔/๙๕๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ประจำจังหวัดหนึ่ง สังกัด กองอำนวยการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการ จังหวัดที่หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ประจำอยู่ ขอตัวข้าราชการระดับ ๗ สำนักงานสรรพากรจังหวัด นั้นไปช่วยราชการ กรป.กลาง ในตำแหน่งที่ปรึกษาผู้บังคับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ของตน โดย อ้างเหตุผลว่า เพื่อให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่กับสำนักงาน สรรพากรจังหวัดดังกล่าว ได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว บรรลุผลสมความมุ่งหมาย ของทางราชการ ในการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือแจ้งอนุมัติไปยังหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ แล้ว โดยมีได้ทำความตกลงกับกรมสรรพากรในฐานะเจ้าสังกัดของข้าราชการก่อนแต่ประการใด สำหรับตัวข้าราชการในขณะนี้จังหวัดยังมีได้ส่งตัวให้ไปช่วยราชการ และหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ดังกล่าวก็มีได้ขอร้องให้ปฏิบัติหรือดำเนินการอย่างไร

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว กรมสรรพากรจึงหารือว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจ ในการสั่งให้ข้าราชการสังกัดกรมสรรพากร ซึ่งดำรงตำแหน่งในเขตจังหวัดนั้นไปช่วยราชการ ณ หน่วยราชการอื่นที่มีใช้สังกัดกรมสรรพากร โดยมีได้ทำความตกลงกับกรมสรรพากรในฐานะเจ้า สังกัดก่อน ได้หรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณา ปัญหาตามข้อหารือดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงกลาโหม(กองอำนวยการ กลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทน สำนักงาน ก.พ. แล้ว โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำชี้แจงของผู้แทนกองอำนวยการ กลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) ว่า กระทรวงกลาโหมได้วางระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการขอตัวข้าราชการจากกระทรวงและกรมอื่นไปช่วยราชการในกองอำนวยการกลางรักษา ความปลอดภัยแห่งชาติ ตามหนังสือ ลับมาก ที่ บก สน.๑๐๐๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๐๕ โดยให้ กรป.กลาง ติดต่อประสานงานกับกระทรวงและกรมที่เกี่ยวข้องโดยตรง และตาม ทางปฏิบัติที่ผ่านมาการขอตัวข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคไปช่วยราชการ กรป.กลาง กรป. กลางจะมีหนังสือแจ้งเรื่องไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการฝ่ายบริหาร

ส่วนภูมิภาคผู้นั้น และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕๐^๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕ ได้อนุญาตแล้ว กรป.กลาง จะทำความเข้าใจความตกลงกับส่วนราชการที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่อีกชั้นหนึ่ง และสำหรับเรื่องนี้ กรป.กลาง ก็จะต้องทำความเข้าใจขอความเห็นชอบกับกรมสรรพากรก่อน ตามหนังสือ ลับมาก ที่ บก ส.น. ๑๐๐๘/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๐๕ ที่กล่าวข้างต้น ดังนั้น แม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในส่วนภูมิภาคจะอนุญาตให้ไปช่วยราชการได้ กรป.กลาง ก็จะต้องขอความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดก่อน

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๓๔

^๑ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕

ข้อ ๕๐ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมมาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดสังกัดกระทรวงมหาดไทย